

התרנגול נזוף במי שלא קם לכבוד השי"ת

וְכַד תִּרְנְגוּלָא קָאֲרִי, וּבְנֵי נָשָׂא נְיִימֵי בְעַרְסֵיהוּ, וְלֹא

מִתְעַרֵי וכאשר התרנגול קורא ובני אדם ישנים על מיטתם ואינם מתעוררים

לקום. **תִּרְנְגוּלָא קָאֲרִי לְבַתֵּר, וְאָמַר מַה דְאָמַר, וְהָא**

אוֹקְמוּהּ קורא התרנגול לאחר מכן ואומר מה שאומר וכבר ביארו החברים ענין זה.

לְבַתֵּר בְּטִשׁ בְּגַדְפוּי, וְאָמַר, וְוִי לְפִלְנִיָא נְזִיף דְמִאֲרִיָה,

שְׁבָקָא דְמִאֲרִיָה ולאחר מכן מכה התרנגול בכנפיו ואומר אוי לפלוני שהוא נזוף

מקונו ועזוב מקונו, **דִּלָּא אֶתְעַר רִוְחִיהּ, וְלֹא אֲשַׁנַּח לִיקְרָא**

דְמִאֲרִיָה שלא העיר את רוחו לקום בלילה לכבוד השי"ת להתחבר ולסייע לשכינה

הקדושה בשירות ותשבחות ואינו משגיח על כבוד קונו.

עושי בלשון רבים ולא עושני בלשון יחיד

כִּד נְהִיר יְמָמָא, פְּרוּזָא קְרִי עֲלֵיהּ וְאָמַר כאשר מאיר היום כרוז

קורא על אותו אדם ומתאונן ואומר, **וְלֹא אָמַר אֵיָה אֱלוֹהֵ עוֹשֵׂי**

נֹתַן זְמִירוֹת בְּלִילָה היינו שאותו אדם לא אמר לעצמו איה אלוה העושה

ומתקן לי בחוט של חסד כאשר אני קם ונותן זמירות ותשבחות להשי"ת בלילה,

לְסִייעָא לִיָה בְּאִינוֹן תְּשַׁבְּחֵן, וְלְמַהוּי כְּלָא בְּסִיוְעָא

תְּדָא כדי לסייע לשכינה הקדושה באותן התשבחות ולהיות עימה בסיוע והתחברות אחת

בזמירות ותשבחות. **עוֹשֵׂי, עוֹשְׁנֵי מִיְבֵעי לִיָה, מַהוּ עוֹשֵׂי** ומה שאמר

הכתוב עושי בלשון רבים יש לשאול היה צריך לומר איה אלוה עושני ולא עושי ומהו שאמר

עושי בלשון רבים. **אֵלֶּא, בְּשַׁעֲתָא דְּבַר נֶשׁ קָם בְּפַלְגּוֹת לִילְיָא,**
וְאַשְׁתַּדַּל בְּרִנְה דְּאוֹרֵייתָא אלא בשעה שאדם קם בחצות הלילה ומשתדל
ועוסק ברינת התורה, **דְּרִנְה דְּאוֹרֵייתָא לָא אֶתְקַרִי, אֵלֶּא**
בְּלִילְיָא כי אין הלימוד נקרא רינה אלא בעסק התורה בלילה. **וְכַד אִיהוּ**
אֶשְׁתַּכַּח בְּאוֹרֵייתָא וכשאדם נמצא בעסק התורה בלילה, **כַּד נְהִיר**
יִמְמָא, קְדָשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא וּכְנַסְתָּ יִשְׂרָאֵל מִתְקַנֵּי לִיה
בְּחַד חוּטָא דְּחָסַד כאשר מאיר היום קוב"ה וכנסת ישראל מתקנים אותו בחוט
של חסד **לְאַשְׁתַּזְבָּא מִכְּלָא וּלְנַהֲרָא לִיה בֵּין עֲלָאִין וְתַתָּאִין**
להצילו מכל פגעין ומרעין בישין ולהאיר לו בין העליונים והתחתונים ולכן אמר עושי בלשון
רבים כי מדבר גם בקוב"ה וגם בכנס"י בחינת השכינה הקדושה.

רבי יהודה מסכים עם הפירוש שעושי אלו הקב"ה וכנסת ישראל

רְבִי יְהוּדָה אָמַר, אֲנָא שְׁמַעְנָא דְּאָמַר רְבִי אַבָּא הָאִי
קָרָא, אִיְה אֱלוֹהֵי עֲשִׂי אני שמעתי שרבי אבא דרש לפרש מה שאמר
הכתוב איה אלוה עושי, שיש לשאול **עוֹשֶׂה לִי מִיִּבְעֵי לִיה, מַהוּ עוֹשִׂי**
שהיה צריך לומר איה אלוה העושה לי ולא עושי. **אֵלֶּא כְּמַה דְּאָמַרְתָּ,**
בְּשַׁעֲתָא דְּאִיהוּ קָם בְּפַלְגּוֹת לִילְיָא, וְאַשְׁתַּדַּל
בְּאוֹרֵייתָא אלא הוא כמו שביארת בשעה שאותו אדם קם בלילה ועוסק בתורה
הקדושה, **כַּד נְהִיר יִמְמָא, אֶתְעַר אֲבָרְהָם בְּהוּא חוּטָא**
דִּילִיָּה כאשר מאיר היום מתעוררת מדת החסד של אברהם להאיר חוט של חסד שלו,

דְּכַתִּיב בִּיהּ שְׁכָתוּב בּוּ (בראשית יד) אִם מְחֻטּ וְעַד שְׁרוּף נַעַל
וְגו'. וְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְכִנְסַת יִשְׂרָאֵל מִתְקַנֵּי לִיהּ

והקדוש ברוך הוא בחינת ז"א וכנסת ישראל שהיא בחינת השכינה הקדושה שתייהם מתקנים
לאותו האדם בחוט של חסד, וְעַבְדֵי לִיהּ בְּכָל יוֹמָא בְּרִיָּה חֲדָשָׁה,
ועושים אותו בכל יום בריה חדשה הֵדָא הוּא דְכַתִּיב אֱלֹהֵי עוֹשֵׂי וזהו
שכתוב בלשון רבים אלוה עושי כי גם קוב"ה וגם כנסת ישראל מתקנים אותו.

שם אלוה הכולל בו גם חסד העליון וגם בחינת זו"ן

וְהָא אִוְקְמוּהּ, א"ל ו"ה. א"ל: דָּא אַבְרָהָם וכבר ביארו החברים

כי השם אלוה הוא בחינת אותיות אל ו"ה שם אל הוא מדת החסד של אברהם
אבינו. דְּכַתִּיב בִּיהּ הָאֵל הַגָּדוֹל שכתוב בו האל הגדול כי גם השם א"ל
וגם גדולה הם בחסד. ו' דָּא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אות ו' הוא בחינת ז"א
קוב"ה. ה' דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. וְדָא הוּא אֱלֹהֵי ה' היא השכינה

הקדושה וזהו שם אלוה הכולל בו גם חסד העליון וגם בחינת זו"ן. וְאִינּוּן עַבְדֵּי
לִיהּ לְבַר נָשׁ, וּמִתְקַנֵּין לִיהּ בְּכָל יוֹמָא והם עושים את האדם
העוסק בתורה בלילה בריה חדשה ומתקנים אותו בכל יום בחוט של חסד, וּבְגִין כִּךְ
כְּתִיב, עֲשֵׂי, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (תהלים קמט) יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל
בְּעוֹשָׂיו. ולכן כתוב בלשון רבים עשי וכמו שכתוב ישמח ישראל בעושיו שישמחו עם
ישראל בזו"ן העושים ומתקנים אותם אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדָאֵי כִךְ הוּא,

וְכִלָּא חֵד מְלָה אמר רבי יוסי לרבי יהודה ודאי כך הוא הפירוש והכל הוא דבר

אחד.

הקב"ה מצווה לשכינה להודיע לאדם חטאיו שיחזור עליהם בתשובה

רְבִי יְהוֹדָה פָּתַח וְאָמַר לפרש מה שכתוב, או הוֹדַע אֱלֹהֵי חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא. הוֹדַע אֱלֹהֵי משמע כציווי להודיע אליו,

מִסְפָּטָא דְמָאן וצריך לבאר מי הוא המצוה ולמי הוא מצוה להודיע אליו את החטא או יִדַע (נ"א נוֹדַע) חַטָּאתוֹ מִיִּבְעֵי לֵיהּ, מַהוּ הוֹדַע אֱלֹהֵי

ואם לא היה זה ציווי היה צריך לומר או נודע אליו ומהו שאמר או הודע אליו שמשמע ציווי להודיע אליו. אֵלֶּא קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא פְּקִיד לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, לְאוֹדְעָא לֵיהּ לְבַר נָשׁ, הַהוּא הוֹבָא דְהוּא חָב אלא הקב"ה הוא המצווה לשכינה הקדושה להודיע לאדם את חטאיו שחטא, וּבְמָה

מוֹדַע לֵיהּ, בְּדִינָהּא וכיצד היא מודיעה לו השכינה את חטאיו ומסביר שכאשר רואה שנמשכים עליו דינים ובאים עליו יסורים מדה כנגד מדה ועל ידי זה עושה חשבון נפש על מה עשה ה' לו ככה וע"י ההתבוננות יודע הוא מה חטא. פְּמָה דְאֵת אָמַר

וכמו שכתוב (איוב כ) יִגְלוּ שָׁמַיִם עֹנֵנוּ וְאָרֶץ מִתְקוֹמָמָה לוֹ כי שמים הוא בחינת ז"א שמגלה לו העוון ע"י שהארץ בחינת המלכות מתקוממת לו ומעירה עליו הדין. הוֹדַע אֱלֹהֵי, פְּמָאן דְּפְּקִיד לְאִתְרָא וזהו שכתוב הודע אליו

בלשון ציווי שמצווה לאחר.